

ROLF SCHREINER:

Alf og Julia

For 100 år siden bodde ein mann så hette George Ernest Stanley i Liverpool. Då han i sin tid pensjonerte seg fra handelsflåden, fekk han jobb i forsikringsbransjen. Han og familien flytta då te forstaden Woolton, kor de bodde i et lide rekkehus.

George va gift med Annie Jane, og de fekk fem jenter. Maria blei født i 1903. Så kom Elizabeth i 1908, Anne i 1911, Julia i 1914 og Harriet i 1916.

Seinare sko et berømt barnebarn te George og Annie Jane sei at Stanley-jentene va fem fantastiske, sterke, vakre og intelligente kvinner.

Ein fyr i Liverpool så hette Alfred, og blei kalt Alf, va kjent for å fortella gode historier, og han va ofte å se på byens mange vaudeville-teatre og kinoer.

Ein kveld på Trocadero klubb, et tidligare kinolokale på Camden Road, møtte Alf ei jenta med brunt hår, et strålende smil og høge kinnbein. Det va Julia Stanley, nummer fira av jentene. Alf traff Julia igjen seinare i Sefton Park. Han hadde bowlerhatt og et sigarettmunnstykke i hånden, og Julia på 14 år satt på ein smijernsbenk og sa at han såg dumme ud. 15 år gamle Alf svarte: "But you look lovely" og satte seg ner på benken ved siå av Julia. Då hu ba Alf om å ta av seg hatten, heiv han bowleren ud i Sefton Park-sjøen.

Julia va ganske liden – bare 157 cm høge – men hu va absolutt ei dama folk snudde seg itte på gadå. Hu gjekk møyje på Liverpools dansesteder og klubbar, der hu fekk vist at hu va flinke te å dansa, fortella vitser – og synga. Folk sa at stemmen hennes minte om Vera Lynn – mens Alf gjerna oppttrådte som Louis Armstrong og Al Jolson. Julia spelte ukelele, piano, trekkspel og banjo.

Alf og Julia tilbrakte møyje tid på udestedene i Liverpool mens de lurte på ka de sko gjørr seinare – åbna ein butikk, ein pub, ein kafé, ein klubb...

Elleve år seinare, 3. desember 1938, gjekk Alf og Julia hen og gifta seg, itte at hu hadde fridd. De feirte dagen med å spisa på Reece's Restaurant i Clayton Square, og så gjekk de på kino. De hadde ikkje någe felles sted å bo – hu tilbrakte bryllupsnatten på rommet sitt hos foreldrene, mens Alf gjekk tebage te pensjonatet sitt. Dagen itte på dro Alf ud på sjøen – på ein tri måneders tur.

Stanley-familien likte ikkje maen te Julia. Pappa George forlangte at Alf tjente pengar nok te å ta seg av familieøkonomien, men itte tri måneder i handelsflåden kom Alf hjem og flytta inn på Julia sitt rom. Han prøvde seg som entertainer, og han va på audition hos lokale teatersjefar – men uden suksess. Og som ein ekstra bonus kom den glade nyhed at Julia va gravid. 9. oktober 1940, mens Alf va te sjøs, fødte Julia ein gutt.

Det blei slutt på pengar fra Alf hjem te mor & barn då Alf deserterte i 1943. Då flytta Julia & sønn inn te ein fyr så hette John Dykins. Det mislikte Julia sin eldste søster Mary (kalt Mimi) så sterkt at hu gav beskjed te sosialtjenesten i Liverpool om at gutten burde få et bedre hjem. Resultatet blei at Mimi sjøl og hennes mann George Smith øvetog ansvaret for gutten så då va fem år.

I juli 1946 kom Alf på besøg te huset i 251 Menlove Avenue, der sønnen bodde hos onkel og tante. Han tog junior med seg te Blackpool på ein liden ferie, og han hadde planlagt at de to sko emigrera te New Zealand. Dette forsto itte kvært Julia og herr Dykins, og de kom seg raskt te Blackpool. Der va Alf så frimodige at han spurte om Julia ville bli med mann & barn te New Zealand, men hu nekta. Itte ein opprivande krangel ba Alf sin fem år gamle sønn om å velge kem han ville vær med – moren eller faren. Sønnen valgte faren, blei usikker, men valgte faren ein gang te. Då gjekk Julia fra de, men te slutt kom sønnen springande itte morå mens tårene rant. Alf reiste, Julia og herr Dykins dro hjem te sitt – mens sønnen fortsatte å bo hos tante Mimi og onkel George.

24 år seinare hadde sønnen behov for å gi uttrykk for følelsene sine denne dagen i Blackpool. Då skreiv John Lennon sangen så hette Mother.

Mother, you had me, but I never had you. I wanted you, you didn't want me.

So I, I just gotta tell you – goodbye, goodbye.

Father, you left me, but I never left you. I needed you, you didn't need me.

So I, I just gotta tell you – goodbye, goodbye.

Children, don't do what I have done. I couldn't walk and I tried to run.

So I, I just gotta tell you – goodbye, goodbye.

Mamma, don't go. Daddy, come home. Mamma, don't go. Daddy, come home.

John bodde ein periode hos Julia og typen hennes i Blomfield Road – det va i gåavstand fra 251 Menlove Avenue – men ting skar seg, og så va det hjem te tante Mimi for godt. Men Julia og sønnen John hadde god kontakt. Det va moren så lærte John å spela ukulele, banjo, piano og trekkspill – og det va moren så kjøpte Johns første gitar. Tante Mimi kommenterte både titt og ofte: «The guitar's all right, John, but you'll never make a living out of it.»

Om kvelden 15. juli 1958 va Julia på besøg hos Mimi, mens sønnen John va i morens bolig i Blomfield Road. Cirka klokka halv ti, då Julia va på vei te ein bussholdeplass i Menlove Avenue, blei hu påkjørt og drept av ein Standard Vanguard bil – sjåfør va politikonstabel Eric Clague. Han hadde ikkje sertifikat. Konstabel Clague blei selvfølgelig frikjent i retten – politifolk har det greit sånn – men han forlod etaten itte kvært og blei postmann. Og midt på 1960-talet måtte han ironisk nok slida med å bringa tonnevis med fanpost te 20 Forthlin Road – der Paul McCartney bodde.

Søndag 30. august 2015 – på den såkalte Magical Mystery Tour – tog eg bilde av huset te Mimi & George i 251 Menlove Avenue. Det va litt vemodigt.